

Όταν δεν ανήκεις στην «κλίκα» των μαμάδων

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Αναρωτιόμαστε μερικές φορές γιατί τα παιδιά είναι τόσο σκληρά μεταξύ τους, ειδικά όταν καλούνται να υποδεχτούν ένα νέο παιδί στην ομάδα τους. Μας κάνει εντύπωση που σχηματίζουν πηγαδάκια, αφήνοντας άλλα, ίσως λίγο διαφορετικά απέξω, χωρίς φαινομενικά κανέναν λόγο. Ας παρατηρήσουμε, όμως, τις μαμάδες αυτών των παιδιών -μήπως λειτουργούν αντίστοιχα; Μήπως κι εκείνες σχηματίζουν τις δικές τους «κλίκες» οι οποίες, ναι, βασίζονται στις κοινές τους εμπειρίες με τα παιδάκια τους, αλλά δύσκολα ανοίγουν αρκετά ώστε -έστω και στριμωχτά- να χωρέσει και να μπει μία λίγο διαφορετική μαμά;

Τέτοιες παρέες μαμάδων συναντάμε έξω από τα σχολεία των παιδιών μας ή έξω από τους αθλητικούς συλλόγους. Συνήθως πρόκειται για γυναίκες που έχουν τον χρόνο να περιμένουν τα παιδιά τους να τελειώσουν το μάθημα, καθώς και για να οργανώσουν μαζί με τις υπόλοιπες συναντήσεις σε κάποιο σπίτι για να παίξουν τα παιδιά τους, ενώ εκείνες πίνουν καφέ. Πρόκειται για μαμάδες που έχουν ήδη συναντηθεί πολλές ακόμα φορές και έχουν μοιραστεί τον «πόνο» τους για τις δυσκολίες του θηλασμού, τα αμέτρητα ξυπνήματα του παιδιού τους κάθε βράδυ ή τα κουτσομπολιά που έχουν μάθει για την κάθε δασκάλα. Είναι μαμάδες που με τον καιρό έγιναν φίλες. Και είναι τόσο αξιοζήλευτο αυτό, ειδικά από τη μαμά που στέκεται παραδίπλα, μόνη και αμήχανα χαμογελαστή.

Η μαμά αυτή φαίνεται από χιλιόμετρα ότι δεν «κολλάει» με τις υπόλοιπες. Πιθανώς να εργάζεται, άρα είναι αυτή που τρέχει για να είναι στην ώρα της όταν τα παιδί σχολάει. Πιθανώς να έχει ένα μωρό στο σπίτι, άρα σπάνια είναι επαρκώς περιποιημένη και σχεδόν ποτέ δεν μπορεί να συμμετέχει σε συζητήσεις σχετικά με την καλύτερη μανικιουρίστ της περιοχής. Πιθανώς να είναι πολύ πιο μεγάλη σε ηλικία, να δείχνει πιο συντηρητική –όχι τόσο μοντέρνα. Πιθανώς, ακόμα, να είναι η μαμά αυτού του διαφορετικού παιδιού που επίσης μένει έξω από τις παρέες των άλλων.

Είναι η μαμά που όσες προσπάθειες κι αν έχει κάνει κάπως να ενταχθεί, όσες φορές κι αν έχει δοκιμάσει να πει κι αυτή την δική της ιστορία για το παιδί της που π.χ. δεν τρώει κανένα λαχανικό, συνήθως καταλήγει ακόμα πιο αποξενωμένη,

γιατί είναι πολλές οι ώρες καφέδων και κοινών ιστοριών που την χωρίζουν από τις υπόλοιπες.

Αν νιώθετε πως είστε κι εσείς μία τέτοια μαμά, μια μαμά που δεν πρόλαβε να μπει στο πλοίο των cool μαμάδων, να ξέρετε πως είμαστε μαζί σας. Όλες εμείς οι μαμάδες που τρέχουμε όλη την ημέρα από την δουλειά, στις υποχρεώσεις του σχολείου ή των εξωσχολικών δραστηριοτήτων και από εκεί στις δουλειές του σπιτιού και στην κάλυψη των αναγκών των δεύτερων ή τρίτων παιδιών μας... είμαστε στο ίδιο πλοίο κι ας μην συναντιόμαστε ποτέ. Θα μας αναγνωρίσετε από το εξίσου αμήχανο χαμόγελό μας όταν περνάμε δίπλα από τις υπόλοιπες και από την ανάγκη μας να πούμε μια παραπάνω κουβέντα όταν θα μας δοθεί η πεντάλεπτη ευκαιρία.

Και να ξέρετε, ότι κι αν δεν έχουμε καταφέρει ακόμα να πιούμε έναν καφέ μαζί σας, γιατί οι υποχρεώσεις είναι τρομακτικά πολλές, θα το θέλαμε πολύ! Γιατί θα είχαμε σίγουρα πολλά να πούμε!

Πηγή: mama365.gr